

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/272/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614213177
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6614213177.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS, a. s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zast. JUDr. Vratislav Šteffek, advokát, Nám. M. Benku 6, Bratislava, proti žalovanej: U. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXX/XX, M., zast. JUDr. Mária Krahulcová, advokátka, Komenského 17, Lučenec, do 30. 06. 2016 na strane žalovaného za účasti vedľajšieho účastníka Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, zast. JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, o zaplatenie 208,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Lučenci č. k. 13C/160/2014 - 41, zo dňa 18. decembra 2014, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd žalobu žalobcu o zaplatenie 208,00 eur s príslušenstvom zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 83,88 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet jej právnej zástupkyne.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobcom uplatnený nárok vyplýva zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom dňa XX.XX.XXXX. V zmysle uvedenej zmluvy mal žalobca poskytnúť žalovanej sumu 450,00 eur za odplatu 171,00 eur. Celkovú sumu 621,- eur sa žalovaná zaviazala splatiť v 13-tich mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesiacoch po 2,25 eur a ďalej v desiatich po 61,43 eur. Prvá splátka bola splatná dňa 10-ty deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdila žalovaná podpisom zmluvy.

3. Z dôvodu neplnenia podmienok zmluvy žalovanou žalobca oznámil žalovanej stratu výhody splátok podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, žalobca žalovanú v predžalobnej upomienke zo dňa 03.12.2013 vyzval na zaplatenie dlžnej sumy a Oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 25.02.2014 záväzok zosplatnil k 08.12.2013. Celkovo dlžná čiastka predstavovala sumu 342,55 eur (z toho: výška nezaplatennej sumy 208,- eur, zmluvná pokuta 3,3 % z istiny za každý mesiac omeškania, t. j. celkom 44,55 eur a náhrada účelne vynaložených nákladov s vymáhaním dlžnej sumy pred začatím súdneho konania alebo rozhodcovského konania vo výške 20% z úveru (najmenej 67,00 eur) t.j. 90,- eur).

4. Súd mal z listinného dôkazu preloženého žalovanou preukázané, že žalovaná zaplatila žalobcovi celkom sumu 597,28 eur. Táto suma nebola zo strany žalobcu spochybnená.

5. Súd posúdil, že charakterom ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá ale nemá všetky obsahové náležitosti podľa ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v zmluve chýbajú konečná splatnosť úveru a nie je špecifikovaná výška úroku, potom podľa § 11 ods. 1 písm. b) cit. zákona treba úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Keďže žalobkyni bolo poskytnuté 450,00 eur a žalovaná žalobcovi uhradila sumu 597,28 eur žalovaná si svoju povinnosť splnila, žaloba je nedôvodná súd žalobu zamietol - žalobca nemá právo na vrátenie sumy z titulu Zmluvy o úvere.

6. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. zásady úspechu účastníkov (strán) vo veci, keď vo veci mala úspech žalovaná, preto jej súd priznal náhradu trov konania.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

8. Namietal, že súd nesprávne zistil skutkový stav a nesprávne právne posúdil vec. Súd neprihliadol na to, že účastníci uzavreli dve samostatné zmluvy, t. j. okrem Zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu na základe samostatnej žiadosti. Ide o dva platné právne úkony. Túto skutočnosť žalobca podporil rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie sp. zn. P/XXXX/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/31/2013 zo dňa 08.10.2013. Aj Okresný súd v Topoľčanoch vo veci totožného žalobcu sp. zn. 6C/111/2014 prijal záver, že zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o poskytovaní domáceho servisu sú samostatné zmluvy a nie je možné započítať plnenie na jednu zmluvu na plnenie na druhú zmluvu, že na plnenie zapísané v karte splátok, kde sa evidujú úhrady za službu domáci servis nebolo možné prihliadať ako na splátky úveru. V tejto súvislosti pripája k odvolaniu aj stanovisko Národnej banky Slovenska k Žiadosti Asociácie poskytovateľov spotrebiteľských úverov SK, k výkladu pojmu „odplata“, v ktorom NBS, ako orgán kontroly ochrany práv finančného spotrebiteľa, uviedla, že „...do odplaty by nemali byť zahrnuté tie odplatné plnenia, ktoré vznikli na základe vlastnej iniciatívy spotrebiteľa bez toho, aby to bolo vo výslovnom záujme veriteľa pred podpisom zmluvy, za takéto plnenia pokladáme aj plnenia v podobe dobrovoľných platieb za poistenie a poplatky za voliteľné služby.“

9. Nesprávny postup súdu spočíva v tom, že súd sa nezaoberal skutočnosťami uvádzanými žalobcom v jeho vyjadrení k odporu žalovaného voči platobnému rozkazu, teda že žalobca nesúhlasí s celkovou úhradou sumy 597,28 eur na spotrebiteľský úver. Pokiaľ súd nepovažoval vyjadrenie žalobcu za dostatočné, mal povinnosť žalobcu alebo žalovaného opätovne vyzvať na doplnenie rozhodujúcich skutočností, čím by dostatočne zistil skutkový stav a zákonne rozhodol. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol niekoľko dôležitých skutočností, ako napr. existenciu Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, ktorou sa mal súd v odôvodnení rozsudku zaoberať. Existenciu Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu si mohol súd vyvodiť aj z priloženého splátkového kalendára k podanému odporu, kde sú jednotlivé záznamy o úhradách rozdelené na dve strany. Na ľavej strane sú zaznamenané úhrady za nadštandardnú službu „Domáci servis“, čo korešponduje aj s vyjadrením žalobcu k odporu. Na pravej strane sú zaznamenané úhrady na spotrebiteľský úver na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Holé konštatovanie súdu, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalovaná uhradila čiastočne sumu 597,28 eur považuje žalobca za neodôvodnené, v rozsudku súd neuviedol, akým spôsobom dospel k záveru, že medzi účastníkmi nebola sporná výška úhrady, keďže túto skutočnosť žalobca zásadným spôsobom rozporoval.

10. Žalovaná navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť. Vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že žalobca niky nenamietal, že by sumu 597,28 eur od žalovanej neprevzal. Namietal len právny dôvod tohto plnenia, žalobca sa odvoláva na existenciu Zmluvy o poskytovaní spotrebiteľského servisu. Žalovaná v priebehu celého konania tvrdí, že nie si je vedomá, že by akúkoľvek doplnkovú zmluvu uzavrela, nedisponuje jej rovnopisom a už vôbec jej neboli poskytované žiadne nadštandardné služby spojené s čerpaním úveru. Rovnako žalobca počas konania nepredložil žiadny relevantný dôkaz o tom, že by medzi ním a žalovanou došlo k uzatvoreniu akejkoľvek inej zmluvy, okrem Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nie je povinnosťou súdu vyzývať žalobcu na doplnenie rozhodujúcich skutočností. Dôkazné bremeno v konaní stojí na žalobcovi, a v súlade s ust. § 120 O. s. p. sú účastníci povinní označiť všetky dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Holé tvrdenie žalobcu nie je dostatočným dôkazom o existencii

Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu. Pokiaľ by takáto zmluva aj existovala, súvisela by priamo s uzatvorenou úverovou zmluvou, iba toto mienila svojím prednesom na pojednávaní právna zástupkyňa žalovanej, čo neznamena, že by žalovaná, alebo jej právna zástupkyňa potvrdili existenciu takejto zmluvy, na čo sa odvoláva žalobca. Práve naopak, po celý čas konania existenciu takejto zmluvy popierali. Podľa názoru žalovanej, žalobca nedisponuje žiadnou Zmluvou o poskytovaní domáceho servisu, nakoľko jej existenciu sa pokúša vyvodíť len z nepriamych dôkazov a svojich tvrdení, do dnešného dňa ju fyzicky nepredložil, a to ani v odvolacom konaní.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

12. Rozhodnutie okresného súdu vo veci bolo vydané dňa 18.12.2014, odvolanie žalobcu bolo podané pošte na prepravu dňa 19.01.2015 a súdu došlo dňa 21.01.2015, teda za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP), ktorým bol v zmysle zrušovacieho ustanovenia § 473 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a zmien. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu, pričom sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu odvolací súd dodáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov a súčasne vec správne skutkovo a právne posúdil.

15. Odvolací súd sa stotožňuje s obsahom vyjadrenia žalovanej podaného k odvolacím námietkam žalobcu. Najmä, keď žalovaná poukazuje na skutočnosť, že žalobca súdu okrem zmluvy o úvere žiadnu inú zmluvu počas celého konania (teda ani „Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu“) nepredložil, že existenciu takejto zmluvy sa pokúša vyvodíť iba z nepriamych dôkazov a svojich ničím nepodložených tvrdení. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že napr. aj v ľavej časti karty „Splátkový kalendár“, na ktorú poukazuje odvolateľ s tým, že z tejto časti môže, resp. mal súd logicky vyvodíť, že okrem „zmluvy o úvere“ existuje medzi účastníkmi, resp. že účastníci uzavreli aj inú (samostatnú) zmluvu, teda aj v záhlaví tejto časti je výslovne uvedený text: „Číslo zmluvy o úvere XXXXXXXXX“, čo podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne svedčí o tom, že aj táto ľavá časť karty „Splátkový kalendár“ sa týka „Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX“ a nie nejakej inej zmluvy, na ktorú by podľa názoru žalobcu mali byť započítané splátky evidované v tejto ľavej časti. Správnosť takéhoto záveru súdu potvrdzuje aj bod 8. Obchodných podmienok, ktoré sú uvedené na zadnej časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde je uvedené, že „Veriteľ povedie u dlžníka záznamy o platbách v Splátkovom kalendári“, pričom sa nikde v týchto Obchodných podmienkach neuvádza, že platby od dlžníka by sa mali, resp. mohli týkať aj inej zmluvy ako zmluvy o úvere.

16. Podľa ust. § 9 ods. 13 zákona č. 129/2010 Z. z. akékoľvek poskytnuté plnenia spotrebiteľa súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere požadované alebo vyberané veriteľom alebo treťou osobou sa považujú za plnenia spotrebiteľa veriteľovi a za súčasť odplaty podľa osobitných predpisov. Každé plnenie vyberané veriteľom alebo treťou osobou v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere je veriteľ povinný bezodkladne evidovať podľa osobitného predpisu, na tento účel sa veriteľ nemôže dovoliavať skutočnosti, že plnenia prijala tretia osoba. V danom prípade plnenie uvedených povinností - povinnosti vedenia účtovných záznamov o záväzkovom vzťahu predstavovali záznamy veriteľa v karte „splátkový kalendár“, kde údaje vpisoval žalobca (veriteľ), resp. jeho sprostredkovateľ (obchodný

zástupca Q. J.). Teda ani nešlo o žiadnu nadštandardnú činnosť v prospech klienta. Správny je záver okresného súdu, že „súd nezistil žiadne iné poskytovanie služieb, okrem poskytnutia úveru vo výške 450,- eur“.

17. Predmetom tohto konania bol len záväzok zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorú zmluvu súd posúdil ako bezúročnú a bezpoplatkovú. A keďže mal súd preukázané, že suma úhrad žalovanej na úver prevyšuje žalobcom požičanú sumu, potom je správne rozhodnutie okresného súdu, ktorým žalobu žalobcu voči žalovanej zamietol.

18. Rozhodnutie okresného súdu je správne aj v závislom výroku o trovách konania, preto odvolací súd potvrdil aj výrok o trovách konania z vecne správnych dôvodov.

19. Písomným podaním zo dňa 19.09.2014, doručeným súdu dňa 22.09.2014 oznámilo občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, že podľa § 93 ods. 2 O. s. p. účinného v tom čase vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej. Okresný súd na námietku žalobcu proti vstupu občianskeho združenia do konania rozhodol uznesením č. k. 13C/160/2014-63 zo dňa 26.01.2015 tak, že uvedené občianske združenie do konania pripúšťa. Právna úprava CSP platná a účinná od 01.07.2016 nepozná inštitút vedľajšieho účastníka v tom zmysle ako bol tento chápaný podľa O. s. p. V tejto veci vystupujúci vedľajší účastník nepodal návrh na pribratie do konania podľa § 95 CSP, v danej veci od 01.07.2016 zostal nečinný, jeho účasť v konaní zo zákona zanikla k 30.06.2016. Vedľajší účastník sa automaticky nepretransformoval na osobitný subjekt v zmysle § 95 CSP a nemá ani postavenie intervenienta (§ 81 CSP).

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalovaná, preto žalovanej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehotá plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).